

ÎN MIJLOCUL
SFÎNŢILOR

JIM FOREST

Sfântul Nicolae și cele nouă monede de aur

Ilustrații de
VLADISLAV ANDREJEV

Traducere de PR. IOAN-LUCIAN RĂDU

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

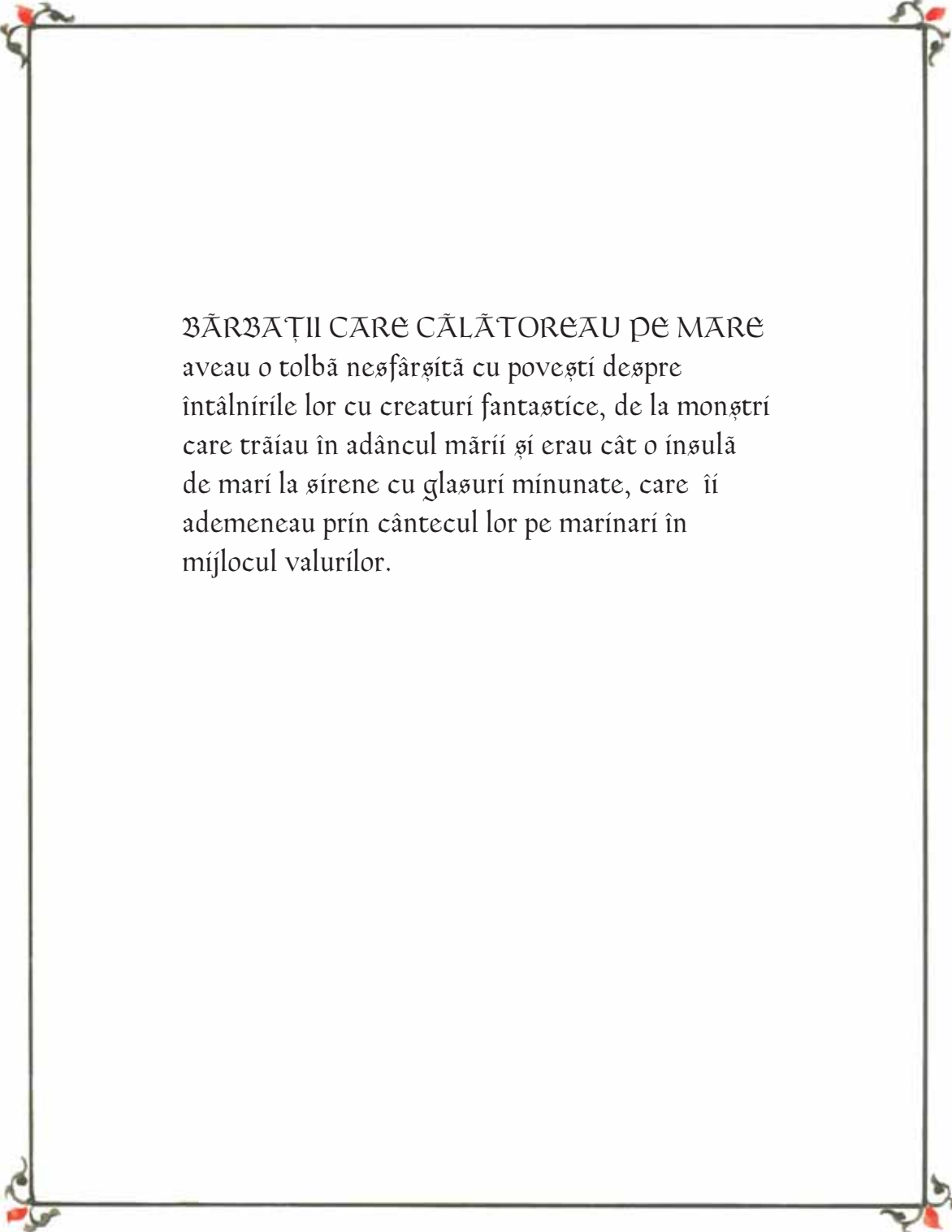
editura
doxologia

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ
un băiat pe nume Nicolae.
Astăzi îi spunem Sfântul Nicolae,
dar atunci când era mic, toți îi spuneau doar Nicolae.

Nicolae trăia într-un oraș numit Datara, unde corăbiile
soseau și plecau în fiecare zi. Să le fi văzut... Erau făcute
din lemn vopsit în culori luminoase, aveau catarge înalte
care păreau că ating cerul și pânze de toate culorile.

BĂRBAȚII CARE CĂLĂTOREAU PE MARE
aveau o tolbă nesfârșită cu povești despre
întâlnirile lor cu creaturi fantastice, de la monștri
care trăiau în adâncul mării și erau cât o insulă
de mari la sirene cu glasuri minunate, care îi
ademeneau prin cântecul lor pe marinari în
mijlocul valurilor.

MĂRINĂRII UMPLEAU
ȘI IMAGINAȚIA LUI NICOLAE

cu istorisirii despre porturi îndepărtate și orașe
mărețe - Alexandria, Antiohia, Sidon, Tripoli,
Cartagina, Roma, Siracuza, Ravenna...

Ce nume minunate! Cât de multe locuri, toate
atât de departe, dar, în același timp, atât de aproape
ca o corabie care plutește în portul Datarei...

Visul lui Nicolae era să devină marinar și să
călătorească în toate acele porturi aflate
dincolo de orizont, dar care aveau în comun
aceeași mare în care el înota cu prietenii săi. Însă,
până atunci, întreba pe fiecare marinar pe care îl
întâlnea: „Pe unde ați fost? Cum este acolo?”

UNCHIUL LUI NICOLAE ERA UN OM DE VAZĂ
în Țatara - era episcop -, dar pentru Nicolae el era și
tată, și mamă, deoarece părinții săi muriseră când
era mic. Unchiul îl învățase să scrie și să citească.

Lui Nicolae îi plăcea că avea același nume ca
unchiul său. Toți îl respectau pe episcop, nu doar
pentru că ajuta pe oricine venea la el cu vreo
nevoie, ci și pentru credința și curajul său. În
tinerete, unchiul lui Nicolae fusese bătut și trimis
la închisoare pentru simplul fapt că era creștin.

Cei doi adesea se plimbau împreună. Unchiului îi
plăcea să-l asculte pe Nicolae spunându-i poveștile
pe care le auzise de la marinari. Dar și el avea
povești de spus, unele din Evangheliile, altele din
experiența sa de episcop. „Nu este nevoie să
călătorești pe mare ca să ai parte de aventuri”, i-a
spus el lui Nicolae. „Te asigur că oricine trăiește
așa cum ne învață Evangheliile va avea parte de
aventuri mult mai mari decât să înfrunte monștrii
mării sau sirene.”

